

CARMIÑA, CARMIÑA, CARME

1

Carmiña, Carmiña, Carme
moito me gusta o teu nome;
eu sempre chamo por Carme
e Carme non me responde.

2

*Carmiña, Carmela
que pena me das,
na guerra de Cuba
morreuche o rapaz;
morreu, morreu,
que lle vas facer,
para ti, Carmela,
rapaz ha de haber.*

3

Carmiña, Carmiña, Carme
bonita cara de rosa;
achégate a min Carmiña
non te fagas recelosa.

4

Carmiña, Carmela...

5

Carmiña, Carmiña, Carme
Carmiña do meu quere;
Carmiña, Carmiña, Carme
moito me fas padecere.

6

Carmiña, Carmela...

7

Carmiña ten un tinteiro
cheo de tinta amarela;
déixame molla-la pluma
no teu tinteiro Carmela.

8

Carmiña, Carmela...

9

Carmiña berrou con Pedro
na carballeira de abaixo
porque lle picaba un toxo
que levaba no refaixo.

10

Carmiña, Carmela...

♩. = 50 | XOTA

Car - mi - ña, Car - mi - ña, Car - me
sem - pre cha - mo por Car - me

— moi - to me gus - ta o teu no - me; — eu
— e Car - me non me res - pon - de. — Car

mi - ña, Car - me - la que pe - na me das, na

gue - rra de Cu - ba mo - rreu - che o ra - paz; mo -

rreu mo - rreu, que lle - vas fa - cer, pa -

ra ti, Car - me - la, ra - paz ha de ha - ber.